

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

١٤٢٩٥

دانشگاه علامه طباطبائی

دانشکده ادبیات و زبان‌های خارجی

عنوان پایان نامه

خاتمیت از دیدگاه متفکران اسلامی

(مهندس بازرگان، دکتر سروش، دکتر شریعتی و استاد مطهری)

استاد راهنما:

دکتر قاسم پور حسن

استاد مشاور:

دکتر علی اکبر احمدی افرمجانی

نگارش:

علی محمد قهرمانی

رساله برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

در رشته: فلسفه و کلام اسلامی

شهریور ۱۳۸۶

۱۹۱۲۹۰

فرم گردآوری اطلاعات پایان نامه

کتابخانه مرکزی دانشگاه علامه طباطبائی

عنوان: خاتمیت از دیدگاه متفکران اسلامی (بازرگان، سروش، شریعتی، مطهری)

نویسنده / محقق: علی محمد قهرمانی

مترجم: —

استاد مشاور: دکتر علی اکبر احمدی افروجانی
استاد راهنما: دکتر قاسم پور حسن

استادان داور: دکتر عبدالله نصری

و ازه نامه: ندارد
کتابنامه: دارد

کاربردی توسعه‌ای ■ نوع پایان نامه: بنیادی

قطع تحصیلی: کارشناسی ارشد
سال تحصیلی: ۱۳۸۶

محل تحصیل: تهران نام دانشگاه: علامه طباطبائی دانشکده: ادبیات و زبانهای خارجی

تعداد صفحات: ۱۶۱
گروه آموزشی: فلسفه

کلید واژه‌ها به زبان فارسی: نبوت، خاتمیت، شریعت، وحی والهام، تجربه دینی، تجربه نبوی، قبض و بسط، معرفت دینی، برون دینی و درون دینی، عقل و تکامل

کلید واژه‌ها به زبان انگلیسی:

End of prophethood, Prophethood, evelation and intuition, religion, prophetic experience, religious experience, intellect and eveolution, religiou knowledge, reduction and expansion, extra religious and intra religious

چکیده

الف. موضوع و طرح مسئله (اهمیت موضوع و هدف): بحث خاتمیت بعنوان یکی از ضروریات دین اسلام مطرح است که از همان آغاز دین اسلام مدعای ختم نبوت و شریعت الهی مطرح شده و بعنوان یکی از اعتقادات ضروری مسلمانان در نظر گرفته شده است اما این بحث در آن دیشه پیشینیان کمتر مورد توجه واقع شده و تنها در کنار بحث ازبیوت اشاره مختصری بدان شده است اما از زمان اقبال به بعد این مسئله با چالشهای مختلف اندیشمندان دینی ما مواجه شده است که سعی مادر این رساله بر آن است تا رویکردهای مختلف به مسئله از زمان اقبال به بعد را بررسی کنیم.

ب. مبانی نظری شامل مرور مختصری از منابع، چارچوب نظری و پرسشها و فرضیه‌ها: منابع اصلی تحقیق آثار منتشر از چهار متفکر معاصر یعنی بازرگان، سروش، شریعتی و مطهری است
فرضیه‌ها: الف) پیوند نزدیک وحی و نبوت باعث شده تا نوع رویکرد اندیشمندان دینی در نتیجه گیری آنها از بحث خاتمیت مؤثر باشد. ب) مبانی برون دینی و عقلی ارائه شده در اثبات خاتمیت بیشتر بیانگر معقول سازی مسئله است تا اثبات عقلانی آن پرسشها:

- ۱- آیا مبانی عقلی قادر به اثبات خاتمیت می‌باشد
- ۲- نوع رویکرد اندیشمندان ما در مسئله خاتمیت برون دینی است یا برون دینی
- ۳- آیا با اعلام ختم نبوت باب الهام و تعالیم وحیانی هر دو با هم بسته شد؟

پ. روش تحقیق شامل تعریف مفاهیم، روش تحقیق، جامعه مورد تحقیق، نمونه‌گیری و روش‌های نمونه‌گیری، ابزار اندازه‌گیری، نحوه اجرای آن، شیوه گردآوری و تجزیه و تحلیل داده‌ها: روش تطبیقی و بر اساس فیلترداری از کتب مربوط به اندیشمندان دینی معاصر و بررسی میزان تاثیر هر یک بر دیگری است

منظور از عقل در این رساله عقل فلسفی است - درون دینی: منظور مبانی است که از منقولات شرعی استفاده کرده‌اند - برون دینی: منظور مبانی صرفاً عقلی است.

ت. یافته‌های تحقیق: ۱ خاتمیت یک اعتقاد درون دینی است تا برون دینی ۲ در تقسیم دو گانه علم کلام بر عقلی و نقلی خاتمیت در زمرة کلام نقلی واقع می‌شود ۳ برای اثبات خاتمیت به چیزی مازاد بر عقل نیازمندیم و آن منقولات شرعی است

ث. نتیجه‌گیری و پیشنهادات: از آنجا که طرح بحثهای چون خاتمیت ازسوی متغیران دینی همواره چالش‌های به سبب ابهام در رویکردهای درون دینی و برون دینی آنها داشته است لذا به نظر می‌رسد که اگر این اندیشمندان قدری دراندیشه‌های خود تأمل کرده و مبانی خود را روشن‌تر بیان کنند هم حق مطلب ادا می‌شود وهم افکار عمومی با تضاد فکری مواجه نمی‌شود .

صحت اطلاعات مندرج در این فرم بر اساس محتوای پایان‌نامه و ضوابط مندرج در فرم را گواهی می‌نمایم.

نام استاد راهنما:

رئیس کتابخانه:

سمت علمی:

نام دانشکده:

دکتر

تقدیم به پدرم؛

اسوءه پایمردی و خاکساری، اولین معلم زندگیم که الفبای آزادگی واندیشه را به من
آموخت.

به برادرم محمد؛

که در کلاس اخلاق و معرفتش شاگرد ناچیزی بیش نیستم، به اوکه با هر تبسم
ونگاهش دریچه‌ای از موّفقیت به رویم می‌گشاید.
وجود مبارک ایندو عزیز همواره مایه مباهات و سرافرازی این کمترین است.
وجودشان مستدام و زندگیشان قرین توفیق باد.

چکیده

بحث خاتمیت یکی از مؤلفه های اعتقادی مسلمانان است که از حیث اهمیت، رتبه ای هم را دارد. بدینهایت در دین اسلام به خود اختصاص داده است و مسلمانان اعم از شیعه و سنتی براین باور ندکه دینشان، اسلام، آخرین دین و پیامبر شان، حضرت محمد (ص)، آخرین پیامبر الهی است. اما به رغم این اتفاق نظر مسلمانان بخستین والتزام آنان به خاتمیت پیامبر اسلام (ص) این مسئله همواره با تشکیکها و شباهاتی روپرور بوده است. اما یکی از مهمترین نظریاتی که با ظهور خود مسئله خاتمیت را بعنوان یکی از محوریت‌ترین مباحث چالش برانگیز متفکران دینی اسلام در دنیای معاصر مبدل کردن نظریه اقبال لاهوری و رویکرد متفاوت و نوین ایشان به مسئله خاتمیت است که به دنبال ارائه این نظر، اندیشمندانی پیداشدند که در مقام نقدی اثبات این دیدگاه اقبال برآمده و مسئله خاتمیت را تابه امروز با تشکیک‌های مستمری مواجه کرده اند. از آن جمله می‌توان متفکرینی چون مطهری، سروش، شریعتی، و بازرگان زانام برد که در این رساله سعی شده است تا بامحور قراردادن دیدگاه‌های این اندیشمندان و بارویکردنی برونو دینی و بدور از تعصبات دینی به بررسی مسئله پرداخته شود که اصولاً با توجه به نظریات اندیشمندان روشنفکر و سنتگرای اسلامی بحث خاتمیت در زمرة کدام یک از مؤلفه های درون دینی یا برونو دینی موجود واقع می‌شود و نیاز جمله موادی که در این مجال از دیدگاه این اندیشمندان مورد بررسی واقع شده است می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- بررسی نقش عقل در اثبات یاردمسئله خاتمیت پیامبر اسلام (ص).
- بررسی مسئله وحی و امکان بسط یا انقطاع آن بعد از پیامبر اکرم (ص).
- بررسی جایگاه نیازهای نامحدود و نوین بشری در شریعت اسلامی بعنوان دین خاتم و راهکار ارائه شده در این شریعت برای ارتفاع این حواج.

نگارنده در این نوشتار کوشیده است تا با نقد و تحلیل این دیدگاه‌ها نقاط مثبت و منفی آنها را هم‌بیند کرده و با ذکر دیدگاه اندیشمندان دیگری از پژوهشگران حوزه دین، راجع به بحث خاتمیت این موضوع را به گونه‌ای دقیق تر تهییم و بررسی نماید و در پایان این نوشتار اثبات خواهد شد که مسئله خاتمیت موضوعیست درون دینی و اثبات آن جزء باستمداد از متون دینی می‌سین خواهد بود. و نیز با ذکر و نقد ادله برخی از اندیشمندان که داعیه ارائه ادله عقلی بر موضوع خاتمیت را دارند این نتیجه را بدست می‌دهند که ادله ارائه شده توسط این اندیشمندان بیشتر به معقول سازی مسئله شبیه است تا ارائه دلایل قاطع

عقلی. چراکه موازین عقلی نه تنها اثبات خاتمیت نبوت و انقطاع وحی نمی کنند بلکه برای ثبات وجود چنین امری نیز صحیح می گذارند. بنابراین راز خاتمیت شریعت اسلام را بایستی در چیز دیگری مازاد بر دلایل عقلی جست و آن مبنی است که در این راستا تلاش شده است تا با توجه به تقسیمات دو گانه ادله علم کلام توسط صاحب نظران این علم به کلام عقلی و کلام نقلی، خاتمیت را در زمرة کلام نقلی جای دهد.

کلیدواژه ها

نبوت، خاتمیت، شریعت، وحی والهام، تجربه دینی، تجربه نبوی، قبض و بسط، معرفت دینی، بروز دینی و درون دینی، عقل و تکامل

پیش گفتار

یکی از ضروریات دین اسلام اعتقاد به خاتمیت پیامبر(ص) و عدم نسخ شریعت اسلام توسط پیامبری جدید بعد از پیامبر اکرم(ص) می باشد. و مسلمانان از همان آغاز بعثت پیامبر اسلام(ص) ویخصوص به هنگام نزول آیه خاتمیت - «ماکان محمد ابا احد من رجالکم ولکن رسول الله وخاتم النبیین» (سوره احزاب / ۴۰) - براین باورند که دینشان، اسلام، آخرین دین آسمانی و پیامبرشان، محمد(ص)، آخرین پیامبر از سلسله پیر فراز و نشیب انبیاست و بعد از ایشان نه تشریع تعالیم دینی جدید ضروری می نماید و نه بعثت پیامبری جدید برای جوامع بشری لازم است و دیگر عالم را بوبی هیچ یک از افراد بشر را بعنوان نبی و رساننده تعالیم وحیانی به خلق، نخواهد پذیرفت و دست بشر از این عالم متعالی کوتاه خواهد شد. ولی اینجا این سؤال مطرح می شود که آیا این مسئله به گونه ای دست نخورده و سینه به سینه از زمان پیامبر اسلام(ص) بدین سو و انتقال یافته تا به زمان مارسیده است یا نه این مسئله نیز به مانند هر مسئله دیگری از تعالیم دینی، در گذر زمان اسیر کشمکش ها و تشتت آراء مختلف شده است؟

پاسخ به این سؤال مارابر آن داشت تاباتورق تاریخ اندیشه های دینی این مسئله را مورد بررسی قرار دهیم. اما آنچه به نظر می رسد اینست که بحث خاتمیت تا قبل از طرح نظریه علامه اقبال لاهوری به گونه ای مسکوت و بدور از مجادلات کلامی، مقبول عامه مسلمین واقع شده بود و کمتر کسی در این مورد به بحث های مفصل عقلی و کلامی دست زده است. اما با ظهور اندیشه و رویکرد مرحوم اقبال لاهوری به مسئله خاتمیت این مسئله نیز وارد چالش های جدیدی شد به گونه ای که بعد از خود ایشان و حتی تازمان حاضر افراد بسیاری پیرامون بحث خاتمیت و اثبات یاردنظریه اقبال نظریه پردازی کرده اند. و همواره بوده اند کسانی که با رویکردهای مختلف درون دینی و برون دینی خود چراغ مکاشفه در این مسئله را روشن نگه داشته اند به گونه ای که عده ای تنها با تمسک به مبانی درون دینی و منقولات شرعی متواتر در صدد اثبات مسئله بوده و عده ای نیز با استناد به مبانی برون دینی و قوانین عقلی در صدد توجیه مسئله و تطبیق عقل با نقل برآمده اند و باتئوریهای خود مسئله خاتمیت را بعنوان یکی از مهمترین موضوعات کاوش های علمی قرارداده اند طوری که شمارش و تشریح نظریات همه این افراد کاری پس دشوار و متنضم کاوش های طولانی می باشد. اما آنچه ما در این رساله مدنظر قرار داده ایم پژوهش مسئله به گونه ای دقیق و جامع

از دیدگاه کسانی است که سهم بیشتری در طرح و بسط مسئله در تاریخ اندیشه‌دینی معاصر ما داشته اند تا نه بحث عمده ای از مسائل پیرامون موضوع خاتمیت از قلم پیغامونه به اصل مسئله خدشة ای وارد شود. بنابراین مابا انتخاب چهار نفر از متفکرین بزرگ معاصر به نامهای، مهندس بازرگان، دکتر سروش، دکتر شریعتی و استاد مطهری، به بحث و تفحص در اندیشه های آنان پرداخته ایم. البته لازم به ذکر است که در رساله حاضر سعی شده است که در کنار نظریات این چهار متفکر نظریات اندیشمندان دیگری از صاحب نظران حوزه دین پژوهی نیز ذکر شود تا در فهم بهتر مسئله یاریمان دهد.

فصل اول کلیات	
	پیش نیازهای پژوهش
۲	طرح موضوع
۳	ضرورت پژوهش
۵	فرضیه های پژوهش
۵	پرسشهای پژوهش
۶	پیشینه تحقیق
۱۲	روش تحقیق
۱۲	موانع تحقیق
	فصل دوم: بررسی مفهومی و پیشینه خاتمیت
۱۴	مقدمه
۱۴	بررسیهای مفهومی
۱۷	خاستگاه اولیه بحث خاتمیت
۲۱	اقبال لاهوری طرح ریزی نو در خاتمیت
۲۴	تقریر مطهری از نظریه اقبال
	فصل سوم: مباحث کلامی خاتمیت از نظر روشنفکران و سنتگرایان اسلامی
۳۲	مقدمه
۳۲	فرق نبی و رسول
۳۹	نبوت تبلیغی و تشریعی
۴۰	ختم نبوت تبلیغی
۴۲	دین واحد یا ادیان متعدد
۴۶	جهانشمولی شریعت اسلامی و چگونگی احراز رسالت به پیامبر اسلام(ص)
۴۶	خصوصیات پیامبر خاتم (دکتر سروش)
۵۰	قبض و بسط معرفت دینی
۵۲	مبانی عصری سازی معرفت دینی
۵۶	خاتمیت تمایز مسلم پیامبر اسلام(ص) از سایر انبیاء
	فصل چهارم: عقل و خاتمیت از دیدگاه روشنفکران و سنتگرایان اسلامی
۶۰	مقدمه
۶۰	راههای اثبات نبوت

۶۳	علل تجدید نبوتها
۶۶	علل تعدد انبیاء از دیدگاه مهندس بازرگان
۶۸	علل تجدید نبوتها از دیدگاه شهید مطهری
۷۱	راز ختم نبوت
۷۳	جهانی و جاودانی بودن دین اسلام
۷۶	جبر تاریخ و مسئله خاتمیت
۸۲	نقد دکترسروش بر دیدگاه شهید مطهری
۸۳	مدعای سروش در عقلی بودن یا نبودن خاتمیت
۸۷	تبیین جامعه شناختی شریعتی از خاتمیت
فصل پنجم: خاتمیت، پایان یا استمرار وحی از دیدگاه متفکران دینی جهان اسلام	
۹۲	مقدمه
۹۲	بررسی مفهومی وحی
۹۳	رویکرد خاص مطهری به تعریف وحی
۹۶	خاتمیت، پایان یا استمرار وحی
۱۰۳	مسئله انقطاع یا عدم انقطاع وحی از نظر شهید مطهری
۱۰۵	طرح نظریه بسط تجربه نبوی
۱۰۹	نظریه دکترشریعتی در مورد پایان یا استمرار وحی
۱۱۰	مسئله وحی از دیدگاه بازرگان
فصل ششم: دین خاتم و ضرورت تفکیک دو حوزه دین و دنیا از نظر متفکران اسلامی	
۱۱۶	مقدمه
۱۱۶	اسلام؛ دنیا و آخرت
۱۱۸	نظر دین اسلام در باره دنیا و آخرت (استاد مطهری)
۱۲۲	دین برای دنیا یا دنیا برای دین
۱۲۷	اسلام؛ آخرت گرایی یا دنیامداری از دیدگاه بازرگان
۱۳۶	دنیا و آخرت در اسلام از نظر شریعتی
۱۳۹	فصل هفتم: خاتمه و نتیجه گیری
۱۵۶	منابع و مأخذ.

فصل اول

کلیات

پیش نیازهای پژوهش

طرح موضوع

یکی از اصول اساسی جهانی‌بینی اسلامی رابحث ختم نبوت و شریعت الهی تشکیل می‌دهد به گونه‌ای که همه‌مذاهب اسلامی متفق القول براین باورند که سلسله‌انبیاء‌با پیامبر اسلام پایان پذیرفته و از آن پس دیگر نه پیامبری بسوی جوامع بشری فرستاده خواهد شد و نه شریعت جدیدی بعد از شریعت اسلام وجود خواهد دیافت. آنان معتقد‌ند که شریعت اسلام باعث استغنای بشر از هر گونه شریعت جدید شده است. نتیجتاً چون دین و شریعت جدیدی وجود پیدا نخواهد کرد پیامبر جدیدی هم برای وضع شریعت تازه فرستاده نخواهد شد. حتی مسلمانان براین باورند که ظهور پیامبری که خود عامل به شریعت محمد (ص) باشد - یعنی پیامبر تبلیغی - نیز متفق است و باب نبوت تشریعی و تبلیغی باهم بسته شده است. مسلمانان برای اثبات این امر مهم بیشتر به کتاب و سنت استناد می‌کنند که قرآن کریم بصورتی صریح و آشکار براین مسئله انگشت تائید گذاشته و با نزول آیه «وما كان محمداً بآدم رجالكم ولكن رسول الله وخاتم النبيين و...» (احزاب / ۴۰) خاتمت پیامبر اسلام را تصدیق کرده و ایشان را آخرین پیامبر الهی دانسته است و نیز عمدۀ توجه مسلمین در بحث روایی قضیه نیز به حدیث منزلت است - اما ترضی اُن تکون منی بمنزلت‌هه هارون من موسی إلا إِنَّه لَأَنْبَيٌّ بَعْدِي - «آیا راضی نیستی که نسبت به من همانند هارون نسبت به موسی باشی؟ (با این تفاوت) که بعد از من پیامبری نیست» مسلمانان این حدیث از پیامبر (ص) را که کمتر فریقین شیعه و سنی در استناد آن به ایشان شک دارند را دلیلی بر اثبات و تصدیق خاتمت پیامبر اکرم (ص) او پایان یافتن دور پیامبریدانسته‌اند.

درواقع تلقی و فهم عموم مسلمانان از نبوت و شریعت این بوده است که بعد از پیامبر اسلام (ص) دیگر نظام اعتقادی جدیدی طرح ریزی نخواهد شد و بعد از شریعت اسلامی دیگر پیش‌بینی امید نزول و حیی جدید نباید چشم به آسمان بدو زد. بلکه تازمانی که این جهان و حیات اجتماعی بشر در آن برقرار است بایستی در تمامی مسائل اعتقادی خود به نظام اعتقادی اسلام - که از نظر مسلمانان جامع ترین و کامل‌ترین نظام اعتقادی موجود است - مراجعه کند و نظام اعتقادی و عملی خویش را مطابق شریعت اسلامی کرده تا قرین سعادت و کمال شود. چرا که از نظر مسلمانان تنها عقیده و عملی موجب سعادت و مقبول خداوند است که بر اساس شریعت اسلامی باشد. البته مسلمانان این را به معنای ارتفاع نیاز پیش‌بینی تعالیم و حیانی ندانسته و خاتمت را به معنای عدم نیاز تجدید شریعت

خداآوندی دانسته اندوّ معتقدند که نوع تشریع شریعت اسلامی به گونه ایست که پاسخگویی به تمام نیازهای وحیانی بشر را بر عهده گرفته و از این لحاظ دیگر نیازی به تجدیدنبوت و وحی جدید نیست، و گرنه بشر جدید نیز به مانند بشر قدیم برای نیل به سعادت دنیوی و اخروی نیازمند تعالیم وحیانیست. ورشدو تکامل بشر جدید در زمینه های علوم تجربی عقلی هیچگاه باعث بی نیازی او از تعالیم وحیانی نشده و این نیاز بشرطهای التراجم اعتقادی و عملی به شریعت اسلامی رفع می شود.

البته رویکرددیگری نیز نسبت به بحث خاتمیت هست که در نقطه مقابل تلقی و فهم عموم مسلمانان از این مسئله بوده و آن نوع رویکرد روشنفکران و متجلدان جامعه اسلامی است که آنها معتقدند که علت عدم تجدیدنبوت‌ها پس از پیامبر اسلام (ص) رسیدن بشریه حدی از تکامل علمی و عقلی است که بادستگیری از همین قدرت علمی و عقلی خویش توانسته راه درست را زنا درست تمیزداده و بذو عنوان تمسیک به تعالیم وحیانی نیازهای خود را در زمینه های گوناگون فردی و اجتماعی برآورده کند. در واقع این طرز تلقی، علت ختم نبوت و نازل نشدن شریعت جدید پس از شریعت اسلام راهمنان رشد عقلی و علمی بشر در دوران خاتمیت می داندene چیز دیگر لازم به ذکر است که این نظریه ابتدا بصورتی مفصل در آن دیشة مر حوم اقبال لاهوری طرح ریزی می شود و پس از آن است که بحث خاتمیت وارد چالش‌های جدیدی شده و عده ای چون مرحوم مطهری در مقام ردونقداین دیدگاه اقبال مطالبی را عنوان می کنند و عده ای نیز همچون دکتر سروش و دکتر شریعتی در صدد تصدیق و تائید آن بر می آیند و مسئله را با رویکردهای مختلفی مواجه می کنند. مانیز با توجه به اهمیت این مسئله سعی کرده ایم به بررسی این رویکردهای جدید و مسائل پیرامون آن نسبت به موضوع خاتمیت بپردازیم.

ضرورت پژوهش

از زمان آغازین ظهور دین میان اسلام و ادعای آورندۀ این شریعت الهی - پیامبر اکرم (ص) - مبنی بر اینکه خودش آخرین پیامبرانی است که به نبوت مبعوث می شوند و دینش آخرین شریعتی است که از عالم ریوی بر جوامع بشری فروفرستاده می شود، بحثی در عالم اسلام شکل گرفت و بعنوان یکی از اعتقادات راسخ مسلمانان و اصول اساسی آنها مطرح شد و آن بحث خاتمیت بود و مسلمانان از آن به بعد دینشان را آخرین دین و پیامبران را پیامبر خاتم دانسته اند و استناد آنها در این مسئله خطیر به قرآن و روایات می باشد. طرح این بحث بدین صورت باعث شدتایکی از مباحث عمده علم کلام را بحث

خاتمیت تشکیل دهد. لیکن آنچه پیداست این بحث مهم دراندیشه و تفکر متكلمین و فلاسفه نخستین اسلام به عنوان بحثی مستقل مطرح نبوده و کمتر پردازشی در آن صورت گرفته است. اما از زمان آشنای مسلمانان با علوم غربی و بخصوص آشنای آنان با نوآوریهای علمی و فکری تمدن غرب و اصرار آنها بر تطبیق این علوم باستن فکری رایج جهان اسلام باعث شد تا جبهه گیریهای در بسیاری از مبانی فکری مسلمانان نسبت به این گونه تطبیقها صورت گرفته و این مبانی را وارد چالش‌های جدی ای بین طرز تفکر تجددگرایانه و سنت گرا کند و از آن جمله می‌توان به بحث خاتمیت اشاره کرد که با وجود آنکه مسلمانان خاتمیت راه مردیف نبوت پیامبر اسلام (ص) پذیرفته و انکار آن را نکار نبوت پیامبر اسلام می‌دانستند و نزول وحی جدید راجایز نمی‌دانستند، به یکباره با این طرز فکر مواجه شدند که امکان ظهور وحی جدید غیر ممکن نیست و کسانی پیدا شدند تا از وحی تعبیر به غریزه یا تجربه نبوی کرده و امکان بسط این تجربه نبوی را مطرح کنند و حتی تجربه‌های عارفانه راه مردیف تجربه‌های پیامبرانه و مکمل آنها دانسته اند. البته با استنی اضافه کرده نوع تلقی آنها از مسئله وحی و نیز آشنای این اندیشمندان با علوم و فنون غربی و تطبیق این گونه علوم بر فرهنگ دینی اسلام در نوع انتظار آنها از دین بی‌تأثیر نبوده است به گونه‌ای که از زمان طرح این مباحث از سوی علامه اقبال لاهوری و نقد نظریه ایشان توسط مرحوم مطهری، همواره بوده اند کسانی که در رد یا ثبات این نظر اقبال به تئوری پردازی دست زده اند. طوری که حتی یکی از مباحث عمده و چالش برانگیز کلامی در زمان مارا نیز همین بحث خاتمیت تشکیل می‌دهد و همواره دیده یا شنیده ایم که کسانی در مقام تصدیق یا تاخته نهان زیر تضاد افکار خویش، زده و باعث تنشیهای در جامعه فعلی مانده اند. اما به نظر نگارنده واکاوی هر مسئله‌ای از این دست برای روش‌نگری افکار عام و خاص جامعه یکی از ضروریات جهان کنونی ماست تا از خلط مفهوم‌ها و نظریات مختلف و سوءاستفاده‌های برخی، از این مسائل و تشویش افکار عمومی جامعه ممانعت شود. از جمله این این مباحث نیز می‌توان به بحث خاتمیت اشاره کرده که واکاوی و روش‌نگری در آن می‌تواند باعث روشن شدن حقیقت مطلب و رفع چالش‌های موجود باشد. وسیعی ما در این نوشتار برداشتن گامی هر چند کوچک در اعتلای این هدف متعالی است. امید است خداوند منان یاریمان دهد تا بدور از هر گونه تعصب کور ولغزش از جاده انصاف به بررسی نظریات

این متفکران - بازرگان، سروش، شریعتی و مطهری - پرداخته تاحداً قل نظریات اندیشمندانی که بیشترین سهم را در ارائه این مسئله داشته اند را به خوبی دریابیم.

فرضیه های پژوهش

۱- تقسیم دوران تکامل بشریه دو دوره قدیم و جدید و بخصوص تأکید بر تخصیص دوره پیامبری به دوران قدیم در اندیشه متفکرینی چون اقبال لاهوری، شریعتی و مطهری، آن هم بدین سبب که بشرط دوران قدیم، دوران کودکی خود را پشت سرمی گذاشت و عدم رشد علمی و عقلی او این اجازه را به اونمی داد تا در حفظ شریعت و کتب آسمانی خود کوشاباشد. بنابراین این نقیصه وجود مستمر انبیاء در میان جوامع بشری راضرورت می بخشد. اماً رفع این نقیصه در دوران جدید باعث ختم نبوت تشریعی و تبلیغی هر دو شده است.

۲- از آنجاکه وحی و نبوت پیوندی ناگستثنی با هم دارند نوع رویکرد اندیشمندان دینی به مسئله وحی باعث چالش‌هایی دریخت نبوت و خاتمتیت و انقطاع یا عدم انقطاع وحی و الهام در دوران خاتمتیت شده است که از آن جمله می توان به نوع نگرش اقبال لاهوری، دکتر سروش و تا حدودی دکتر شریعتی اشاره کرد که با توجه به آنکه آنها وحی را از نوع غریزه یا تجربه دینی و اتحادی می دانند نتایجی مغایر با آنچه سنت گراها و بخصوص مرحوم مطهری از مسئله استمرار یا پایان وحی گرفته اند، رسیده اند حتی دامنه این اختلاف نظرها به بحث الهام نیز کشیده شده است

۳- ارتباط مستقیم شریعت اسلامی با نیازهای نامحدود دنیویں بشرط لزوم رفع این نیازها، باعث رویکردهای مختلف اندیشمندان دینی مراجع به تدارک برنامه دنیوی یا خروی دین اسلام و نیز راهکارهای این شریعت الهی درجهت دستیابی بشریه سعادت لازم ایندو جهان شده است.

پرسش‌های پژوهش

۱- آیا ادعای مسلمانان درمورد خاتمتیت پیامبر اسلام (ص) شامل ختم رسالت و نبوت با هم است یا نه، برخلاف آنچه عموم مسلمانان می پنداشند خاتمت تنها شامل مقام نبوت می شود و مقام رسالت را در برنامی گیرد؟ و اصولاً چه تفاوتی بین رسول ونبی وجود دارد که عده ای را برآن داشته تا پیامبر اکرم (ص) را تنهایاً خاتم النبیین دانسته و اوراً خاتم المرسلین ندانند؟

- ۲- خاتمیت پیامبر اسلام(ص) به کدام یک از شخصیتهای حقیقی و حقوقی او میشود؟
- ۳- چه علل و عواملی پیش از ظهور دین اسلام باعث تجدید نبوتها می شد تا در زمان ظهور اسلام بالارتفاع آنها لزوم تجدید نبوتها منتفی شود؟
- ۴- آیا طرح بحث خاتمیت نزد اندیشمندان روشنفکر و سنتگرای اسلامی صرف‌اجنبه درون دینی دارد یا جنبه‌برون دینی آن نیز مورد توجه آنها واقع شده است؟
- ۵- آیا عقل بدون استمداد از منقولات شرعی قادر به اثبات مسئله خاتمیت می باشد؟
- ۶- چه تفاوتی بین تفاسیر ارائه شده توسط اندیشمندان روشنفکر و سنتگرای اسلامی راجع به مسئله‌وحی وجود دارد تا سنتگرها آن را بعد از پیامبر اکرم(ص) منقطع و روشنفکران راه را بربسط آن در دوران خاتمیت بازبندند؟
- ۷- چه تفاوتی بین وحی به غیرنبی و وحی به نبی وجود دارد تا اندیشمندان دینی ما، در دوران خاتمیت، یکی را جایز و دیگری را غیرممکن بدانند؟
- ۸- با توجه به جهان دوگونه بشر و نیازها و کارکردهای متفاوت ایندو جهان، شریعت اسلام - بعنوان شریعت خاتم - از نظر متفکران روشنفکر و سنتگرای اسلامی چه تدبیری برای این مسئله اندیشده است؟
- ۹- وجود تشابه و تمایز و نیز میزان تأثیر و تأثر اندیشه های متفکرینی چون اقبال لاهوری، مطهری، سروش، شریعتی و بازرگان برهم در مسئله خاتمیت چگونه بوده است؟

پیشینه تحقیق

بحث خاتمیت بعنوان یکی از مباحث کلامی جهان اسلام جایگاه ویژه ای در میان سایر مسائل کلامی دارد. اما این مسئله هیچگاه در اندیشه پیشینیان بعنوان بحثی مستقل مطرح نبوده و معمولاً در کنار بحث ازنبوت بدان اشاره ای مختصر داشته اند. اما از زمان رواج بحثهای تطبیقی در زمینه مباحث دینی و عقلی، این مسئله نیز بعنوان یکی از اعتقادات دینی در تطبیق با مبانی عقلی جایگاه ویژه ای یافت و همواره چالش‌های بحث برانگیزی در این راستابدنبال داشته است.

علامه اقبال لاهوری از جمله پیشگامان اندیشمند معاصر است که با ارائه کتاب «احیای فکر دینی در اسلام» و طرح دیدگاهی جدید راجع به مسئله خاتمیت در آن اثر، باعث تحرک وبالندگی خاصی

در بحث خاتمیت بادیدگاههای مخالف و موافق اندیشمندان پس از خودتابه امروز شده این اثر گرانبهاشامل هفت سخنرانی است که مرحوم اقبال در دانشگاههای مختلف ایراد نموده اندکه هر یک از این سخنرانیها یک فصل و مجموعه‌هفت فصل کتاب را تشکیل می‌دهند.

در فصل اوّل تحت عنوان «معرفت و تجربه‌دینی» آغاز مباحثت عقلانی را از زمان خود پیامبر (ص) میداند و ضمن آوردن آیاتی مبنی بر اینکه جهان به لهو و لعب آفریده نشده است در صدد اثبات این مسئله است که هم آنچه از تعالیم که به صورت وحی والهام به بشری رسدوهم آنچه از ادراکها که از طریق تعقل و آزمونهای تجربی علماء بدست می‌آید، در رسیدن بشر به کمال نهایی می‌تواند او را یاری دهد. اقبال معتقد است که هیچ یک از این ادراکات که از طریق عقل یا آزمایشهای علمی و تجربی بدست می‌آید مخالف قرآن نبوده و حتی قرآن آنها را معتبر دانسته است. ایشان بر این باورند که یافته‌های علمی و عقلی زمانی قرین توفیق و کمال حقیقی اند که همراه باعامل دیگری باشد که قرآن آنرا «قلب» یا «فؤاد» یعنی «دل» می‌نامد.

در فصل دوم با عنوان «محک فلسفی تجلیات تجربه‌دینی» در صدد ارائه محکی فلسفی البته باتأسی بیشتری از دیدگاه فلاسفه غرب است تفلاسفه اسلامی.

در فصل سوم تحت عنوان «تصور خدا و معنی نیایش» با استناد به مفاهیم قرآنی که راجع به تصویر خدا آمده است - مثل مفاهیم خلاقیت، علم و معرفت، قدرت مطلق و نور - توصیف خدا بعنوان نور را نزدیکترین و پسندیده ترین توصیف در مورد ذات اقدس الهی میداند.

در فصل چهارم «آزادی و جاودانی من بشری» با توضیح من بشری آنرا یک علیت شخصی آزادی داند. و معتقد است که به رغم تأکید وافر شریعت اسلامی بر آزادی خودی، باز هم نوعی قدریگری و اعتقاد به قضاوقدار در جامعه اسلامی رواج یافته است.

«روح فرهنگ و تمدن اسلامی» عنوان فصل پنجم است که در آنجا اقبال صراحتاً دوران را برای بشر مطرح می‌کند، دوران قدیم و دوران جدید، که در دوران قدیم حاکمیت از آن غرائز و در دوران جدید غلبه با «خرداستقرایی» است و ایشان معتقد است که پیامبر میان جهان قدیم و جدید استاد است. از حیث مبدأ و منبع، پیامش متعلق به دنیای قدیم و از حیث محتوا متعلق به دنیای جدید است. اینجاست که اقبال به طرح مسئله خاتمیت پرداخته که با ظهور عقل استقرایی دوران قدیم که دورانی پیامبر پروری بود پایان یافته و این پس حاکمیت باعقل است و دوران عقلانی است و دیگر هیچ فتوای بالاتراز فتوای

عقل نیست. اقبال معتقد است دوران هدایت مستقیم و حیانی بسرآمد و آدمی می تواند با تکیه بر مواریت پیشین راه درست از نادرست را از هم بازشناسد.

در فصل ششم تحت عنوان «اصل حرکت در اسلام» بامد نظر قراردادن بحث «اجتهاد» و نقش آن در نویسازی تعالیم دینی و انطباق آنها با شرایط جدید، از «اجتهاد» بعنوان موتور محرك اسلام یاد کرده است. در فصل آخر با عنوان «آیادین ممکن است» دین رانه اصول و عقایدی می داند که از طرف کلیسا بر مردم تحمیل شود و نه ابزاری در جهت کسب معاش کشیشان؛ بلکه آنرا وسیله ای می داند درجهت آمادگی بشز مدرن برای تحمل بار مسئولیتی که از پیشرفت علوم جدید حاصل می شود.

از جمله آثار مهم دیگری که بعد از طرح این مباحث توسط اقبال متشرمی شود، یکی مقاله ایست که تحت عنوان «محمد خاتم پیامبران» از مرحوم مطهری به سال ۱۳۴۷، که بعد از آن با عنوان «ختم نبوت» بصورت کتاب درآمده است. در این اثر مرحوم مطهری با آوردن آیه خاتمیت - ماکان محمد ابا احمد من رجالکم ولکن رسول الله وخاتم النبیین... (احزاب/۴۰) در مقام توضیح مفهوم و معنای کلمه خاتم بر می آید و با استمداد از آیات قرآن دین را از آدم تا خاتم یکی و آنرا امری فطری و مربوط به سرنشی آدمی دانسته است و حتی پایه اندیشه خاتمیت را ایندو اصل می داند؛ او لاؤ، مایه دین در سرنشی آدمی است و چون بشر دارای سرنشی واحد است پس دین او نیز واحد است.

ثانیاً یک طرح به شرط فطری بودن و مصوبیت از تحریف و تبدیل می تواند برای همیشه راهنمای بشر باشد. سپس ایشان ب تقسیم پیامبران به پیامبران تشریعی و تبلیغی در صدد توضیح ختم نبوت تبلیغی برآمده و سخنان اقبال را در این راستا «سخنان لطیف» می خواند.

در ادامه بحث از جاوید بودن شریعت اسلام و لزوم پاسخگویی آن به مسائل جدید مرحوم مطهری را به طرح مباحثی همچون، جبر تاریخ و تقسیم نیازهای بشر به نیازهای ثابت و متغیر و تأثیر مقتضیات زمان براین نیازها در نهایت تحرک و انعطاف موجود در تعالیم اسلامی و لزوم اجتهاد متغیرات از اصول ثابت‌الاسلامی می کشاند.

«خاتمیت» عنوان کتاب دیگریست از این متفکر شهید - این اثر نیز به مانند اکثر آثاری جای مانده از ایشان در برگیرنده پاره ای سخنرانیهای زمان حیات ایشان است - در اوّلین سخنرانی، با تمکن به آیات و روایات در صدد اثبات خاتمیت است.